Р Е Ш Е Н И Е
№ 2158

гр. София, 01.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 08.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11054** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК и във вр. с чл. 63 ал.1 изр.последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение на СРС, 103 състав, наказателна колегия по н.а.х.д. №10078/2010г., постановено на 03.09.2012г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 23-2300862 от 26.10.2009г., издадено от инж. Г. Д. М., директор на дирекция „Инспекция по труда" – Софийска област, с което на [фирма], на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Жалбоподателят поддържа становище за неправилност на съдебното решение като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. В хода на съдебното производство процесуалният представител на касатора поддържа искането си за отмяна на обжалваното съдебно решение и издаденото наказателно постановление и прекратяване на образуваното административно наказателно производство като прави възражение за настъпила погасителна давност.

Ответникът в касационното производство – дирекция „Инспекция по труда" -Софийска област не се е явява в съдебно засадние и не изразява становще по жалбата.

Участвалият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура дава

заключение за основателност на жалбата и като такава предлага да бъде уважена.

Административен съд София – град, в настоящия касационен състав преди да се произнесе по същество и във връзка с възражението за погасителна давност направи проверка за допустимостта на касационната жалба. В тази връзка взе предвид и разпоредбата на чл.218, ал.2 от АПК, според която за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно – процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Според разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготовлението и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Давността, в това число и абсолютната давност са обстоятелства изключващи отговорността по НК. Съгласно чл. 81 ал. 3 от НК , независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Съотнесен към разпоредбата на чл. 80 ал.1 т.5 от НК в редакцията й към датата на извършване на нарушението по оспореното наказателно постановление - 26.10.2009г. този срок е две плюс една години или три години, считано от датата на извършване на нарушението – 10.09.2009г., на която е допуснато до работа като готвач лице, на което не бил предоставен екземпляр от сключен писмен трудов договор Абсолютната давност, която изключва наказателното преследване, в случая е изтекла на 10.09.2012г. Съгласно разпоредбата на чл. 24 ал.1 т. 3 от НПК, образуваното наказателно производство се прекратява, когато наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност.

Административен съд София – град в настоящия касационен състав приема, че сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни – в тази насока са и Тълкувателно решение № 48 от 28.X..1981 г. по н. д. № 48/81 г., ОСНК и Тълкувателно решение № 112 от 16.X..1982 г. по н. д. № 96/82 г., ОСНК. ЗАНН обаче в чл. 34 не регламентира абсолютната давност и не защото изчерпателно изброява давностните срокове по ЗАНН, а защото в чл. 11 от ЗАНН по въпросите изключващи отговорността, които не са уредени в ЗАНН се прилагат разпоредбите на НК. Недопустимо е да се приеме, че институтът на абсолютната давност се прилага за престъпления, които са противоправни виновни наказуеми деяния с по-висока степен на обществена опастност, а да не се прилага за нарушения, които са противоправни виновни наказуеми деяния с по-ниска степен на обществена опастност от престъпленията. Разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН в частта относно обстоятелствата, изключващи отговорността, когато препраща към НК, препраща именно в частта относно „абсолютната давност".

Предвид горното, съдът приема, че решението на районния съд следва да бъде отменено, като се отмени и обжалваното наказателно постановление поради изтекла абсолютна давност, а производството по делото да се прекрати.

Воден от горното и на основание чл.221, ал. 2, изр. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 03.09.2012г. на СРС по н.а.х.д. № 10078/2010г., вместо което ПОСТАНОВИ :

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2300826 от 26.10.2009г на директора на дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област, поради изтекла абсолютна давност.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано с акт за установяване на административно нарушение № 23-230826 от 15.09.2009г на длъжностни лица при дирекция “Инспекция по труда“ - Софийска област.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.